

Pinksterfeest

Lezen: Wet de Heeren

Hand. 2: 1 - 14

Zingen: Ps 68:9

Ps. 68: 10 en 16

Ps. 118: 12

Ps 36: 2

Tekst: Hand 2: 1 – 4a: *“En als de dag van het Pinkster feest vervuld werd, waren zij allen eendrachtelijk bijeen. En er geschiedde plotseling uit den hemel een geluid, gelijk als van een geweldigen, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. En zij werden allen vervuld met den Heiligen Geest, en begonnen te spreken met andere talen, zoals de Geest hun gaf uit te spreken.”*

Gemeente,

Opnieuw mogen wij het Pinksterfeest vieren. Opnieuw worden wij gebracht in Jeruzalem. Het is erg druk. Geen wonder. Immers niet alleen uit Palestina, maar ook uit de omliggende landen zijn de Joden naar Jeruzalem gekomen om samen het Pinksterfeest te vieren. Dat is hun plicht en hun vreugde. Pinksterfeest vieren betekent het feest houden van de voltooide oogst, Op het Paasfeest werd niet alleen de uittocht uit Egypte gedacht, maar ook enkele schoven - de eerstelingen -door de priester voor het aangezicht van God bewogen. Dat betekent: Heere, de eerstelingen zijn U gewijd. Wil op deze eerste vruchten een rijke oogst geven. Welnu, op Pinksteren was het zover. De oogst was binnen gehaald en enkele broden gebakken van het meel uit de nieuwe oogst werden de Heere gewijd.

Pinksteren betekent letterlijk: de vijftigste dag. Vijftig dagen na het Paasfeest werd Pinksteren gevierd. De belangstelling voor deze feesten was enorm groot. Ook vandaag is het in Jeruzalem buitengewoon druk. Duizenden mensen zijn op de been. Al deze mensen brengen hun offers, vieren op hun manier het feest en gaan daarna weer naar huis. Lucas noemt deze mensen: godvruchtigen, dat wil zeggen: zich houdend aan de inzettingen van Gods Wet. Wie van deze mensen heeft gedacht aan het feest van Gods voltooide oogst? Wie van hen heeft gedacht aan de belofte Gods, dat Hij eenmaal Zijn Geest zou uitgieten over alle vlees? Wanneer ook vandaag de steden en de dorpen leegstromen, de sportvelden overvol zijn, velden en bossen bedekt zijn met mensen, kan de vraag gesteld worden: Wie van deze mensen denkt aan de Heilige Geest? Sterker, wanneer de kerken zich vullen met mensen en het Pinkster-evangelie geopend wordt, wie denkt aan de Heilige Geest?

In Jeruzalem waren er honderdentwintig, die alleen aan de Heilige Geest dachten. Wie dat waren? De discipelen, de vrouwen en anderen, die de Heere onuitsprekelijk liefhadden. Toch waren deze mensen niet bijeen op grond van hun gedachten, maar op grond van de belofte Gods, Want de Heere Christus had hen een belofte gegeven, dat zij in Jeruzalem blijvend, de Heilige Geest zouden ontvangen. Deze belofte liet hen niet koud. Integendeel, hij maakte hen werkzaam. Gods woorden gaan immer dwars door een mensenhart. Wilt u weten, of een belofte van de Heere is? Onderzoek dan Uzelf, of deze U werkzaam maakt voor God.

De Heere zelf zorgt ervoor, dat er op Pinksteren mensen zijn, die werkzaam zijn met de beloofde Heilige Geest. Naar Zijn vrijmachtig welbehagen bereidt Hij Zijn Kerk erop voor om de Heilige Geest te ontvangen. Zo is het vandaag nog. Ook al is Pinksteren als heilsfeit onherhaalbaar, de uitwerking daarvan in het leven van de enkeling en van de gemeente in onze tijd is niet anders. Ook nu zijn er mensen - al is hun getal niet groot - die worstelen met de belofte van de Heilige Geest. Zeker de Heilige Geest is aan de Kerk geschonken, maar deze schenking maakt de doorleving niet overbodig, maar stelt deze juist met grote kracht aan de orde. Dat het Pinksterevangelie ook nu verkondigd mag worden, hebben wij niet aan onszelf te danken, maar aan de Heere.

Nu zijn wij geneigd alle mensen - in en buiten de Kerk - die niet aan de Heilige Geest denken, te veroordelen. Zo doet de Heere niet. Hij zag door middel van deze honderdentwintig mensen ook naar die anderen, die opgingen in hun uitwendige godsdienst en alleen maar dachten aan eten, drinken en slapen. Immers Hij ontfermt Zich die Hij Zich ontfermt. Zijn ontfermende blik richt zich door middel van deze biddende mensen op het volk des Verbonds, dat Hij straks zal bereiken door het getuigenis van de apostelen. Zo is het ook nu. Al zou het getal van de mensen, die in waarheid Pinksterfeest vieren nog zo klein zijn, dan heeft de Heere ook het oog op mensen, die op Pinksteren aan niets anders denken dan aan fietsen en autorijden, aan eten en aan drinken. Dat hebben in Jeruzalem vele mensen ervaren. Het moge vandaag niet anders gaan.

Maar - en let daarop- in Jeruzalem waren honderdentwintig mensen bijeen, die door de trekkracht van de belofte Gods baden: O, Heilige Geest, kom wonen in ons hart! Een grote leegte riep om vervulling, Zij konden wellicht beter met elkander bidden dan met elkander praten. Zo gaat het vandaag soms nog? Kunnen de diepste noden worden uitgesproken? Worden zij meestal niet het diepst in de gebeden uitgezucht? En wordt dit bidden dan geen smeken en het smeken worstelen? En dat eendrachtig! Zij keken elkander niet met een schuin oog aan. Petrus zag men niet verwijtend aan en Thomas werd zijn ongelovigheid niet verweten. Neen, zij waren eendrachtig bijeen. Een, niet in het bijkomstige, maar in God. Zo is de Heilige Geest gekomen. Want God houdt Zijn Woord, De Sadduceeën mochten denken: Nu ja, het is maar een wegstervend groepje, wat fanatieke mensen, die vanzelf wel verdwijnen, De Farizeeën mochten denken: De kerk is toch een uitstervend geval. Nog een of anderhalve generatie en dan is het gebeurd. De Heere echter zorgt voor Zijn Kerk, ook al is zij voor het oog van de wereld schier tot niets teruggebracht. God houdt Zijn Kerk in stand, Hij vervult Zijn Woord.

Zie, de discipelen zitten in retraite. Retraite betekent in tijdelijke afzondering van de wereld, in meditatie en overpeinzingen van de werken Gods. Als de Kerk haar taak in de wereld nog niet aan kan zoals hier bij de discipelen dan moet zij in retraite. Als de Kerk haar taak in deze wereld niet meer aan kan, dan moet zij opnieuw in retraite, dan moet zij teruggebracht worden tot haar krachtbron, waarvan zij verwijderd is geraakt. Willen wij ook vandaag vruchtbaar zijn in het werk, dat de Heere ons opdraagt, dan is nodig, dat u als huisvader en huismoeder, als hoofd van de school en als onderwijzer, als kerkvoogd en notabel, als ouderling en predikant teruggebracht wordt tot deze alles werkende God. Want de duivel is niet bang voor lege woorden, maar vreest wel Gods geladen woorden op onze tong.

En er geschiedde haastelijk uit de hemel een geluid gelijk als van een geweldige gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. Het was zo iets als een donderslag bij heldere hemel. Het was iets bijzonders. Iets wat de mensen niet thuis konden brengen en dat daarom de opmerkzaamheid trok. Het vervulde het gehele huis, waar zij zaten. Wat is Pinksterfeest toch een wonderlijk feest. Immers u hoort Lucas met de taal worstelen om het maar duidelijk te maken. En wanneer wij menen, dat de wind de Heilige Geest is, vergissen wij ons nog. Immers het is het teken, waaronder de Heilige Geest tot de gemeente Jeruzalem is gekomen.

Het is merkwaardig, dat de Heilige Geest onder zoveel gedruis is komen inwonen in de gemeente. Immers het behoort tot de eigenschappen van de Heilige Geest in Zijn werk, dat Hij zonder veel gedruis werkt. Laat Hij werken ergens in een eenvoudig huis, in het hart van een man of vrouw, dan komt dat werk wel openbaar, maar de eerste inzet is zonder gerucht. Hier handelt de Heere anders. Hij wil voor zijn werk de aandacht trekken van Zijn volk. Zoals Hij elke zondag voor U en voor mij de kerkklok laat luiden om de aandacht te trekken voor de prediking, zo doet Hij het op een buitengewone wijze op deze Pinksterdag. Toch is het geluid gelijk als van een geweldig gedreven wind de Heilige Geest Zelf niet, maar een begeleidend teken. Toch een teken, dat in alles wijst op de Heilige Geest. De Heere Jezus zegt tot Nicodemus: "De wind blaast waarheen hij wil, gij hoort zijn geluid en gij weet niet vanwaar hij komt noch waar hij heen gaat. Alzo is het ook met ieder, die uit God geboren is". Hier wordt de gang van de Heilige Geest beschreven, onnaspeurlijk in Zijn vrijmacht, wonderlijk in Zijn werk in het zondaarshart, maar tot openbaring brengend, wat Hij in het verborgen doet en werkt. Gij hoort zijn geluid. Is dat u bekend? Weliswaar is de werking van de wortel van het geestelijk leven een diepe verborgenheid, maar het komt openbaar in bekering en geloof.

Een volgende werking van de wind is, dat hij de wolken langs de hemel voor zich uitjaagt. Zo ook jaagt de Heilige Geest, wanneer het Hem behaagt, de wolken van tegenspoed en verdrukking voor Zich uit, opdat opnieuw de Zon der gerechtigheid over ons strale! Dezelfde wind, die de wolken verdrijft, brengt ook de wolken aan die de dorstende aarde verkwikken, wanneer het droog geblakerd is door de felle zon. Zo ook brengt de Heilige Geest de regen van de vertroosting aan om het uitgedroogde hart te verkwikken. De wind verdrijft de moerasluchten, die de dampkring vergiftigen. Welk een weldaad. Maar hoe groot is dan ook de weldaad, wanneer de Heilige Geest de verpestende luchten van onze zonden en ongerechtigheden wegwaait. De wind kan aangroeien tot een orkaan. die de sterkste woudreuzen velt. Zo ook is de Heilige Geest enorm in Zijn kracht in het vellen van zondaren, weerbarstig en hard. Ook nu - ruim negentien eeuwen na zijn uitstorting - gaat Hij met ditzelfde werk voort en zet stil op de weg der zonden om U Gods Woord te doen horen. Hebt u uw tegenstand reeds opgegeven?

Zo is er meer te noemen. Maar het is genoeg om ons duidelijk te maken, dat het teken niet los staat van de Zaak, die erdoor betekend wordt. Heeft de Heilige Geest Zich reeds lang geopenbaard in Zijn werk, nu zal Hij als Persoon worden uitgestort. Dat is nog veel meer! Deze Geest komt van boven. Pinksterfeest is het feest onder een open hemel. De hemelen openen zich, nu niet om het wonder van Bethlehem te verklaren, het wonder van de geboorte van een Zaligmaker, maar het wonder van het neerdalen van de Heilige Geest. Nu komt niet de tweede Persoon van het goddelijk Wezen naar beneden, maar de derde Persoon, de Heilige Geest. Daaraan is iets voorafgegaan. Daaraan is de hemelvaart van de Heere Jezus voorafgegaan. Immers naar de orde Gods kon de derde Persoon, de Heilige Geest, niet eerder nederdalen dan wanneer de Heere Jezus naar de hemel was opgevaren. Daarom is de komst van de Heilige Geest tegelijk een bewijs van de aankomst van de Heere Jezus in de hemel en van Zijn aanneming door de Vader. Hij is in eer hersteld en heeft van de Vader alle macht ontvangen in de hemel en op de aarde. Daarvan is Pinksteren een vast bewijs.

Pinksteren is de eerste daad van de gekroonde Koning. Hij heeft de beloofde Heilige Geest van de Vader ontvangen en zendt deze uit! Welk een gebeurtenis! De Bede: Och, dat Gij de hemelen scheurde, is verhoord. De Zoon Gods is neer gedaald. Maar Hij is weer heengegaan. Maar nu bij de neerdaling van de Heilige Geest komt Hij, de verhoogde Christus, weer terug. Maar Hij komt terug in de Geest, Zeker, Hij is lichamenlijk van ons weggenomen, maar Hij is door de Geest teruggekeerd. Dat is enerzijds een zo grote verborgenheid, dat niemand het verstaan kan. Dat is anderzijds een zo eenvoudige zaak, dat het de kinderen wordt geopenbaard. Want deze Heilige Geest, die nu wordt uitgestort, is de Geest der openbaring in de kennis van de Vader en de Zoon.

Pinksterfeest is niet het feest van knappe mensen, maar het feest van door God geleerde mensen, die Christus ontvangen in de kracht van de Heilige Geest.

Deze zending van de Heilige Geest geschiedde haastig. Tien dagen hebben de discipelen schier dag en nacht gebeden en, toen het gebeurde, geschiedde het haastig. God heeft de tijd en God werkt haastig, het sluit elkander voor ons besef uit. Maar bij de Heere niet, Immers Hij heeft de tijd bij mensen die menen, dat zij zo graag zalig willen worden en niet opmerken, dat zij een Zaligmaker, die voor hen geknield ligt met de vraag: Mag ik u zalig maken, verwerpen. De Heere heeft de tijd bij mensen, die menen, dat hun tijd Gods tijd is. God heeft Zijn eigen tijd. Dat is de tijd van Zijn welbehagen. Maar de Heere werkt ook met haast, Bij wie? Wanneer een mens van alle eigen kracht, wil en vermogen afziet. Daar werkt Hij zo haast Hij maar werken kan.

Hier is de tijd vervuld. De belofte was zwanger en ging open. Toen daalde de Heilige Geest neer. Door deze Heilige Geest doet de Heere Zijn werk op de aarde. Met deze Geest haast Hij Zich naar zijn toekomst en zegt Hij steeds: Zie, Ik kom haastig! Hebt u al haast gekregen? Waarlijk er is geen reden zo traag en slaperig te zijn. Want een dodelijk gevaar bedreigt u, zo u niet dag en nacht leert roepen om die Geest! Tot u zegt de Heere: Haast u om uws levens wil. Immers de Heere doet recht Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen. Uitverkorenen zijn roepers, aanroepers van de Naam des Heeren in alle omstandigheden van het leven. Litverkorenen zijn mensen, die in hun verlorenheid en vervolgd worden op niets anders pleiten dan op de belofte Gods.

Niet alleen het oor hoorde een geluid, ook het oog zag iets vreemd, Immers van hen worden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen. Tongen als van vuur. Dat is het tweede teken, waaronder de Heilige Geest kwam. Waardoor kenmerkt zich het vuur? Waarvoor wordt het gebruikt? In de eerste plaats wordt het vuur gebruikt om velerlei vuil te verbranden. Treffend beeld van de Heilige Geest en Zijn werk. Van de Geest wordt in de Schrift gesproken als van de Geest der uitbranding. Gods Geest is ook een vlammenwerper. Wanneer iemand zich brandt, doet het pijn, Zo ook wanneer wij gebracht worden in de schroeihitte van Gods heiligheid, toorn en gerechtigheid, Wanneer van deze werkelijkheid maar iets opgelicht wordt, vergaan wij van pijn. Want Hij brandt in tegen de zonde en de liefde tot de zonde. Hij brandt in tegen onze zondigheid. In zijn vuur worden verbrand: onze gedachten, onze woorden en onze „vrome" werken.

In de tweede plaats verlicht het vuur. Welk een zegen voor mensen, die niet alleen verduisterd zijn, maar duisternis zijn en dus alleen maar duisternis verspreiden. Maar God de Heilige Geest verlicht ons verduisterd verstand. Hij verlicht ons tot de kennis Gods. Hij geeft ons het verstand om de Waarachtige te kennen. Hij doet ons de Zaligmaker kennen in zijn openbaring aan het hart. Hij verlicht de meest afschuwelijke diepten van het eigen hart en doet weten wat er in het hart Gods is voor ons. Deze verlichting door Gods Geest is voor een ieder dringend noodzakelijk. Zonder Hem is onze Godsdienst een godsdienst zonder God, ons geloof een geloof zonder wortel en zonder ingang in het Koninkrijk Gods.

In de derde plaats is het een eigenschap van het vuur, dat het warmt. Ach, wat is ons hart van nature steenkoud! Wat is het een stenen hart! Maar is dan de weldaad niet onuitsprekelijk, dat Hij het stenen hart wegneemt en een vlesens hart schenkt? Dat hij dat eertijds zou koude hart verwarmt met de liefde Gods in Christus Jezus? Immers deze liefde verbrijzelt niet alleen, maar verwarmt. Een onuitsprekelijke blijdschap toch doorstroomt het hart, wanneer de levende Christus ons niet alleen wordt voorgesteld en aangeboden, maar ook wordt toegeëigend! Want de Geest werpt niet alleen al het onze in het vuur, Hij doet daarin branden het vuur van het werk Gods. Hij ontsteekt het vuur van het geloof, het vuur, waardoor de innigste genegenheden van de liefde worden ontstoken, het vuur van de sprankelende hoop, het vuur van de blijdschap.

Immers het vuur van de Geest Gods doortrekt ons gehele bestaan. Maar Hij raakt het vooral in het middel, waarmee wij ons kunnen uiten: onze tong! Wat er met de tong aan de hand is, zegt ons Jacobus wel. Kort en bondig vertelt hij, dat de tong niet alleen een wereld van ongerechtigheid is, maar ook ontstoken wordt door het vuur uit de hel. Daarvan wil nu de Heilige Geest gebruik maken. Op deze tongen wil Hij ontsteken de lof Gods! God wil gebruik maken van een tong. Dat begreep Jesaja niet, toen de Heere hem zo in het gericht betrok, dat hij uitriep: Wee mij, ik verga, want ik ben een man van onreine lippen (dus ook van een onreine tong) en woon te midden van een volk, dat onrein van lippen is. Gezegend wonder dat de Heere tot hem kwam met een kool van Zijn altaar, daarmee de schuld verzoende en hem tot spreken dreef. Gezegend wonder dat Jesaja daarna uitriep: zend mij heen, Heere!

Want waarmee overwint de Heere de wereld? Waarmee zullen de discipelen straks staan? Waarmee gaat de Heere nu onder het volk staan? Zullen de discipelen de wereld overwinnen met hun handen of voeten? Met hun vuist of kracht? Neen, met hun tong! Maar dan met een vernieuwde tong! Want het woord Gods krijgt niet alleen een plaats in hun hart, het uit zich door middel van hun tong. Deze tong mogen zij verslijten in het verkondigen van de grote daden Gods. De tongen, die op hun hoofden dansten, lichtten en flikkerden, vormden het teken van de komst van de Heilige Geest.

Zie, daar zitten zij! Een ieder van hen heeft deze tong op zijn hoofd. Petrus heeft wellicht gezegd: Zie eens, op het hoofd van Johannes zit een tong! En Andreas heeft wellicht getuigd: Zie, op het hoofd van Thomas is ook een tong! Dat wil dus zeggen, dat zij het teken van de Heilige Geest — de tong — bij de ander nog eer waarnamen dan bij zichzelf. Hoe groot is het, wanneer wij het leven des Geestes bij een ander eerder onderkennen dan bij onszelf! Onuitsprekelijke blijdschap doortrekt hun hart. Waarmee verslijten wij onze tong? Want let op uw eigen tong! Het is het gevaarlijkste lid van ons lichaam. Het heeft de algehele vernieuwing door de Heilige Geest nodig.

En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest. Hier zijn wij in het hart van Pinksteren. De tekenen waren van voorbijgaande aard, maar van nu aan komt de Geest wonen in de gemeente. Zij werden allen vervuld met de Heilige Geest. Allen. Niet alleen de apostelen, maar ook de andere discipelen, ook de vrouwen. Niemand werd overgeslagen. Dat is het volstrekt nieuwe. Immers tot nu waren er vele beloften van de Heilige Geest, maar als Persoon was Hij niet komen inwonen. In het Oude Testament was de Geest in bijzondere mate alleen aan de profeten gegeven, maar het volk als zodanig miste deze bijzondere profetische verlichting. Hier gaat in vervulling het woord van Joël, dat God Zijn Geest zou uitgieten over allerlei mensen, oud en jong, vrijen en dienstbaren. De bede van Mozes gaat in vervulling, dat al het volk des Heeren profeten zal zijn. Naar dit ogenblik heeft de Kerk gehunkerd. De Heere heeft haar op deze dag toebereid. Het uitzien naar en het voorbereid worden op, was het werk van de Heilige Geest om Zichzelf als Persoon te kunnen openbaren.

Dat heeft ook ons vandaag veel te zeggen. Immers wij leven in een rijke bedeling van de Pinkstergeest. De diepten van de Bijbel worden meer en verder ontsloten. De Geest gaat in de heilsopenbaring verder, maar laat niets achterwege wat Hij eertijds reeds in het Oude Testament deed. Dat wil zeggen, dat Hij ook vandaag overtuigt van zonde, dat Hij levend maakt, dat Hij aan de verlorenheid ontdekt en plaats maakt voor de Heere Jezus Christus als de Borg en Middelaar. Is dat voor u werkelijkheid geworden? Is Hij voor u ingetreden en kent u Hem als het Lam Gods dat de zonde der wereld droeg? Zonder deze kennis van dit Lam Gods kan het voor u nooit Pinksteren worden in de ware en diepe zin des Woords. Immers de Geest maakt plaats voor Christus, maar ook omgekeerd maakt de gekruisigde en opgestane Christus plaats in uw hart voor de inwoning van de Heilige Geest. Wie deze orde Gods miskent of ontkent, bedroeft de Heilige Geest.

Welk een voorrecht, wanneer u delen mag in het geloof in deze Zaligmaker. Heeft de lijdensprediking bewerkstelligd, dat u met Hem gekruisigd, gedood en begraven zijt? Dan zult u ook gewis met Hem leven. Immers Hij brandt van ongeduld om de verdere schatkamers van het Evangelie te ontsluiten. Daartoe wil Hij als de ten hemel gevaren Koning u de Pinkstergeest geven, waardoor Hij niet alleen bondig en vastgemaakt de dingen, die Hij u geschonken heeft, maar waarmee Hij u ook voorleidt tot de kennis van de Vader en de Zoon. Of geldt de belofte Gods nu niet meer, dat Hij tot u zal komen en woning bij u zal maken en dat Hij bij u blijven zal in der eeuwigheid? Geldt dan vandaag niet meer, dat Hij u op de lippen wil leggen dat diepe en tere gebed: Abba, lieve Vader? Geldt dan vandaag niet meer het woord van de apostel, dat gij, nadat gij in Hem geloofd hebt, vergezeld zijt geworden met de Heilige Geest der belofte? Wil Hij dan ook vandaag niet gekend worden als de Geest der verheerlijking in de openbaring van Zijn kennis? Zie Hij is de Gids van al Zijn kinderen, die hen bij de hand neemt en nooit vermoede diepten opent, zodat u als kind in huis rondgeleid wordt en van de ene sprakeloze verbazing valt in de andere.

Heeft Hij Uw hart ingenomen voor de kennis van de Immanuël? Weet, dat Hij Uw hart wil bezetten met de Heilige Geest, die als Leider, als Gids, als Trooster zo diep aan Hem verbindt, dat u stamelt: vlees van Zijn vlees en been van Zijn gebeente. Is het ook vandaag niet nodig, dat de Geest uitleidt uit allerlei dienstbaarheid? Hoevelen - en waren het in bepaalde zin gevat maar meerderen - lopen als Lazarus met hun grafdoeken rond en zijn er tegelijk zo op gesteld in deze grafdoeken rond te blijven lopen, dat zij boos en kittelachtig worden, wanneer iemand zijn hand uitsteekt om deze grafdoeken te ontbinden? Maar de Geest is niet een Geest der dienstbaarheid wederom tot vrede, maar een Geest der vrijheid. Indien Christus u dan door de Pinkstergeest heeft vrijgemaakt, laat u dan niet opnieuw tot dienstbaarheid brengen, maar staat door de Geest van Pinksteren in de vrijheid. Hoe vaak wordt het geestelijk leven in plaats van tot vrijheid te ontwikkelen weer ingewikkeld in allerlei wettische verbanden?

En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest. Zij waren er vol van! Hoe zou het anders kunnen? Zie het aan Petrus. Toen Jezus hem vond, was hij op de school van Johannes de Doper. Deze school mocht hij niet overslaan. Deze school laat de Heere niemand van Zijn kinderen overslaan, Toen nam Jezus hem mee, zoals de Heere Jezus nog elke verloren zondaar met zich mee neemt. Daarna komt hij op de school van de Heere Jezus, Het einde is dat allen Hem verlaten en dat Petrus Hem verloochent. Maar de Heere zoekt hem op, openbaart Zich als de Levende en Opgestane aan hem. Toch kan Petrus zijn opdracht niet vervullen, tenzij hij en de anderen de Heilige Geest ontvangen. Zie hoe is hij gevorderd. En wij? Hoe velen malen hebben wij reeds Pinksterfeest gevierd? En met welke vrucht? In Petrus' leven besloeg dit alles enkele jaren. Zo de Heere naar u omzag, is daar vordering? Neen wij vragen U niet of gij Uzelf een cijfer geeft voor Uw vorderingen, maar wij vragen U in de Naam des Heeren: Wordt God drie-enig u alles op deze school? Echt geestelijk leven gaat door alle diepten en hoogten voort. Schijnleven verdort, omdat het geen wortel heeft.

Bij de apostelen drijft de Heilige Geest hen naar de anderen, die er nog niet van weten. Met een vrijmoedigheid en met een hart vol van de Heere Jezus gaan zij naar het volk. Zeker, niet ieder heeft de roeping het Evangelie te brengen, zoals Petrus en de anderen het deden. Maar wel is ieder geroepen tot getuige! Ook vandaag moeten mensen, die genoeg hebben aan zichzelf, aan hun eigen godsdienst en aan hun eigen vermaken, bij de jas worden gegrepen en toegeroepen: Hebt u dan niet gehoord, dat er een Heilige Geest is, die levend maakt? Dan staan wij niet in hoogmoed tegenover de mensen, maar gaan naast hen staan en zeggen: Hebt u het niet gehoord, dat Christus aan de rechterhand Gods is verhoogd? Dat Hij daarom is verhoogd om te geven bekering en vergeving van zonden? Hebt u niet gehoord, dat u naar de rechterstoel van Christus gaat? Dan komt er de vaart en het vuur, de liefde en de kracht!

Was het maar zo, dat dit alleen de mensen, buiten de gemeente moest worden toegeroepen! Hoevelen zijn er niet binnen de gemeente, die alleen maar leven van hun eigen godsdienst en eigen gerechtigheid? Hoeveel dorheid en geesteloosheid is er ook niet onder ons? Wat moet het niet bedroeven, dat deze Heilige Geest zo weinig in de gezinnen tot openbaring komt? Hoe droef en ingezonken is de toestand van de kerk? Wat is er enerzijds een vlucht in het hoog kerkelijk struikgewas om achter het gezegde: aan de kerk is de Heilige Geest geschonken, eigen naaktheid te bedekken? Wat is er anderzijds veel spreken over de Geest, wat Hij doet en nog meer wat Hij doen moet aan een mens, dat geheel omgaat buiten persoonlijke werkingen van de Geest?

Zeker de ware Kerk ook in onze dagen is en wordt tot een klein heiligdom zoals bij Ezechiël staat teruggebracht. En al is het waar, dat wij geen Kerk kunnen bouwen op godzalige mensen, maar wel op de beloften Gods, deze beloften worden verwerkelijkt in het midden van de Kerk Gods ook van onze dagen. Zolang deze beloften gelden is er geen reden om moedeloos met de handen in de schoot te zitten, maar elkander te vermanen en op te wekken. Immers de Heere heeft nog van Zijn Heilige Geest over. De handen van de verhoogde Christus zijn niet leeg maar zijn vol van de Heilige Geest. Zouden daarom de sekten bloeien, omdat daar soms veel meer rekening wordt gehouden met de insnijdende en vertroostende werkingen van de Heilige Geest? Zou het daarom niet meer zin hebben bidstonden te houden om de doorwerking van de Heilige Geest in Kerk en gemeente dan in velerlei ons te verlopen, dat met kennelijke onvruchtbaarheid geslagen wordt? Zeker nog altijd wil God Zijn Heilige Geest geven aan diegenen, die met hartelijk zuchten zonder ophouden en daarom bidden en daarvoor danken, Ja, ook dat laatste. Want ook nu blijkt telkens opnieuw tot verrassing en beschaming, dat de Heere Zijn Geest zendt, dan hier en dan daar, om zondaren levend te maken, hen met Christus te verbinden en verder voort te leiden op de weg naar het eeuwig Vaderhuis. Ook al staan ook hier de weinigen tegenover de velen, het werk des Heeren is veel belangrijker dan het werk van de vorst der duisternis, die ook nu de zielen verblindt, zodat hen niet bestraalt de heerlijkheid van het beeld Gods, dat is Christus.

Daarom gaat de vermaning uit ook op het Pinksterfeest: Buig u onder de Heere. Zondig niet langer tegen het geopenbaarde Evangelie. Verhard uw nek niet! Immers Christus is niet verhoogd aan de rechterhand Gods om u te verdoemen, maar om u te geven bekering en vergeving van zonden. Geloof u dat? De zwaarste beschuldigingen worden aan het adres van Israël gericht door de apostel Petrus. Hij noemt de aangesprokenen verraders en moordenaars van de Heere Jezus. Is het vandaag anders? Veranderd wat veranderd moet worden, wordt Christus opnieuw naar het Kruis verwezen door ieder, die in zijn eigen godsdienstigheid werd geraakt, maar zichzelf heeft gehandhaafd. Aan zulken wordt het Evangelie verkondigd ook vandaag. U bent wat u betreft een verrader en een moordenaar van de Heere Jezus, of u het verstaat of niet. U geeft Hem veel liever aan de dood over dan dat u uzeif laat doorsteken door de Geest. U wilt wel het feest van de Geest, maar u haat de steek van de Geest. Met deze scherpe spits komt de Heere op u aan en werpt u neer in het stof. Maar hoor: Hij zegt u dit, opdat Hij u geve bekering en vergeving der zonden. Buig u dan in het stof. Er is bij Hem raad. Geef u aan Hem gewonnen.

Want ook nu wordt de vraag in mensenharten geboren: Wat moeten wij doen? Hoor, God gaf u deze belofte reeds in de Heilige Doop mee: En wanneer wij in de naam van de Heilige Geest gedoopt warden, zo verzekert ons de Heilige Geest door dit heilig Sacrament, dat Hij in ons wonen en ons tot lidmaten van Christus heiligen wil, ons toe-eigende, hetgeen wij in Christus hebben, namelijk de afwassing der zonden en de dagelijkse vernieuwing van ons leven. Dat is de belofte Gods. Deze ligt in de handen Gods en niet in uw hand. Daarmee werkt de Heere. O zie dan op die hand. Leer erop pleiten. De gehele inhoud van het verbond der genade is u vermaakt. Het is u zelfs in de belofte geschonken.

Wanneer de inhoud van deze belofte nog niet is deelachtig gemaakt, ligt dat dan aan uw pure vijandschap en aan uw ongeloof. Maar daarmee weet Hij raad. U niet. Hier is Pinksterfeest voor onze jongens en meisjes. Jullie leven in de gulden tijd. Het is het gulden uur van het leven: Jong te zijn. Hij roept ook jullie tot geloof en bekering. Al is de openbaring van het gemeentelven nog zo droef, al worden jullie waarschijnlijk door veel teruggehouden, hierheen tot de zuivere bron. God is waarachtig, alle mensen, ook jullie zijn leugenachtig. Wie durft er te zeggen, dat de Heere onwaarachtig is? En toch hoe vaak leeft dat in het hart? Wordt u geschud en zegt u: Ik heb meer ongeloof dan geloof? U staat met uw rug tegen de muur. Wanneer u geen achterdeuren meer hebt, maar voor God blijft staan en mogelijk uitroept op Pinksteren: Heere, ik geloof, kom mijn ongelovigheid te hulp, u zult niet beschaamd uitkomen. Het gaat om Christus en zijn genade. Het gaat erom dat u met Hem verenigd wordt. Houd aan. Houd sterk aan in het gebed. Want de Heere zal nog altijd geven Zijn Heilige Geest, degenen die Hem bidden. Deze Geest dringt almaar verder. Immers Hij is nog niet klaar met Zijn werk. Maar Hij haast Zich tot de wederkomst. Hij brengt hemel en aarde in barensood, doet alles zuchten onder de vloek der dienstbaarheid, opdat de roep om de komst van Christus dieper zal worden gehoord. Daarom doet Hij alles kraken op deze wereld, daarom doet Hij conferenties mislukken, opdat vanaf deze geteisterde aarde de roep meer en meer zal worden gehoord, de roep van de Geest en de bruid: ja, Heere jesus, ja kom haastiglijk.

Amen

Lunteren G. BOER